

Sotosanthus shepheardii

Englantilainen Dr. S. Shepheard keräsi 1912 Kolumbian Rio Condo-to Chocón alueelta 9 kasvia, jotka hänen vaimonsa lähetti Kew'n puutarhalle 1914. Seuraavan vuoden helmikuussa niistä kukki rimakoriin istutettu keltakukkainen orkidea, jonka Kew'n botanisti R. A. Rolfe kuvasi Curtis's Botanical Magazinessa. Rolfe sijoitti orkidean *Stanhopea*-suvun lähisukuun *Sievekingia* ja antoi sille löytäjän mukaan nimen *S. shepheardii*. Myöhemmin (1986) Rudolf Jenny siirsi kasvin *Sotosanthus*-sukuun, suvun ainoaksi lajiksi.

Sotosanthus shepheardii kasvualue ulottuu Kolumbian lounaisrannikolta Ecuadorin luoteisosaan. Laji kasvaa epifyytinä mangrovepuiden rungoilla kapealla rannikkokaistaleella tai sademetsän puiden rungoilla 500 metrin korkeudelle asti. Alueella on ympäri vuoden kosteaa ja lämmintä.

Kuvaus

Lajin varsimukula on 5 senttiä korkea, ja sen päästä kasvaa kaksi 5 senttiä leveää ja 15–20 senttiä pitkää, poimuista lehteä, joilla on aaltomaiset reunat. Lehdet ovat yläpuolelta heleän vihreät mutta alapuolelta punaruskeat, ja niiden suonitus näkyy selvästi.

Varsimukulan tyveltä kasvaa 15–25 senttiä pitkä pysty kukintovarsi, johon avautuu toistakymmentä kukkaa. Kukat voivat olla heleän keltaisia tai vaaleampia, jolloin huulella olevat punaiset kuviot näkyvät selvemmin. Kukat ovat läpimitaltaan noin 4 senttiä, eivätkä ne avautuessaan käänny useimpien orkideoiden tapaan, vaan jäävät ”ylösalaisin”. Kukkavarsissa on mustaa karvoitusta. Tuoksuttomat kukat kestävät viikon verran. Kukinta ajoittuu melko tarkasti heinä–elokuun vaihteeseen.

Kasvatus

Oma kasvini tuli yhteistilauksessa 2008 Schwerteriltä 7 euroa maksavana pikkutaimena hiili-kaarnamurskan sekaan istutettuna. Sidoin sen sammaleen kanssa kasvaamaan palikalle ja sijoitin lasikkoni alaosaan. Aika pian huomasin, ettei kosteus riittänyt, ja siirsin kasvin palikoineen saviseen ampeliruukkuun, jonka reunoilla on reikiä. Kasvi kukki ensimmäisen kerran 2010, ja siitä lähtien se on kukkinut joka kesä.

Kastelen palikan sammaleet kesäisin pari kertaa viikossa reilusti niin että vettä jää ruukun pohjalle, talvisin hiukan harvemmin.

Lämpö laskee tässä lasikossa talvella 16–18 asteeseen ja nousee päiviksi valaisimen lämmittäessä reilusti yli 20 asteen. Kesällä lukemat ovat tietenkin useita asteita korkeammat. Ilmankosteus on 60–70 prosenttia. Kasvin valontarve on vähäinen.

Useissa lähteissä todetaan, että lajia on vähän saatavilla ja harvoin kasvatuksessa. Laji on mielestäni helppo ja eksoottinenkin lasikossa, jossa ilmankosteus on tarpeeksi suuri. Vettä ei kuitenkaan saa jäädä seisomaan lehdille. **Teksti ja kuvat OILI PENTINSAARI**

Curtis's Botanical Magazine 1915, ser. 4, vol. 11: Tab. 8635